

Протокол

№

гр. София, 28.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **14113** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 12.02 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Р. С. В., редовно призована, явява се лично.

Ищцата В. /лично/: Адвокатът ми го няма. Знам, че ми е назначен процесуален представител, но до този момент не съм установила връзка с него.

ОТВЕТНИКЪТ – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА", редовно призован, представлява се от юрк. Н., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО, редовно призован, представлява се от юрк. Н., с пълномощно от днес.

За СГП се явява прокурор К..

СВИДЕТЕЛЯТ - В. Г. А., редовно призована, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ - С. Г. И., редовно призована, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Р. С. К., редовно призовано, не се явява.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Д-Р Е. Д. Й., редовно призовано, не се явява.

ИЩЦАТА В. /лично/: Искам свидетелите да бъдат разпитани днес, за да не им се губи времето.

Юрк. Н. – Моля да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба чрез прочитане на проектодоклада, даден с определение

в закрито заседание на 28.08.2020 година.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба от 13.03.2020 г., с приложени към него писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба-уточнение от адв. К. К. от 29.05.2020 г.

ДОКЛАДВА молба от ГДИН чрез юрк. Д. от 14.09.2020 г., с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА служебно изискано от ГДИН Затвора - С. медицинско досие на ищцата постъпило в оригинал от 08.10.2020 г.

ДОКЛАДВА молба от вещото лице Р. К. от 27.10.2020 г. за невъзможност да изготви експертизата поради служебна натовареност.

ДОКЛАДВА присъединено адм. дело №8839/20 г. по описа на АССГ, 42 състав.

ИЩЦАТА В. /лично/: Поддържам исковата молба. Моля да се приемат всички докладвани писмени доказателства и да се предостави възможност на вещите лица да изготвят заключения. Моля в днешното съдебно заседание да разпитате свидетелите, които водя, а свидетелката В. Г. А. да се разпита чрез видеоконферентна връзка. Други доказателства няма да соча на този етап. Моля да ми дадете възможност и телефон за връзка, за да се свържа с адвоката си.

Юрк. Н. - Оспорвам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства. По отношение на исковия период считам, че Министерство на правосъдието не е надлежен ответник, тъй като за исковия период самостоятелно юридическо лице е ГДИН. Няма да соча други доказателства на този етап.

ИЩЦАТА В. /лично/: Н. съдът служебно да конституира правилния ответник, тъй като аз юридически неграмотна.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да се приемат доказателствата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените по първоначалната искова молба по която е образувано адм. дело №458/2019 г. на АССГ, 21 с-в, писмени доказателства, както и всички докладвани по-горе писмени доказателствата.

Введе свидетелите на ищцата в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетелката С. Г. И.: българска гражданка, осъждана, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото. Водя дела с ГДИН. Представя лична карта №647782973 издадена на 07.08.2017 г. от МВР – [населено място].

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛКАТА И. разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетелката

М. Б. Т.: българска гражданка, осъждана, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото. Водя дела с ГДИН. Представя лична карта №644211917 издадена

на 10.08.2012 г.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ Т. разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

Свидетелката М. Б. Т. се изведе от съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетелката С. Г. И.:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛКАТА И. разпитана каза: Познавам ищцата от Затвора – С. от 2012 г., тъй като и аз също бях там. Аз бях освободена на 16.12.2016 г. С ищцата бяхме в един отряд от 2013 г. до края на 2016 г. Бяхме заедно по цял ден, почти стая до стая. По мой спомен, знам със сигурност, защото водя съдебни дела – стаите са 14/15 квадрата. За посочения период, по-малко от 5 човека аз не съм виждала в килията на ищцата. В този период нямаше собствен санитарен възел в килията. През деня, когато сме отворени, имаше тоалетна на етаж, а вечерта след 20.00 ч., след проверка ходехме до тоалетна в кофи, които ги държахме под леглата си. Отключени сме сутрин от 06.00 ч. до 20.00 ч. вечерта. Течаща вода имаше в коридора, в общи санитарни възли, имаше топла вода само в определен час вечерта. Студената вода беше през цялото време, а топла имаше само един час вечер. В килиите се пушеше, всички пушат, там само това се правеше. Знам, че ищцата не беше в добро здравословно състояние, имаше хиляди болести, които аз вече съм забравила, много автоимунни заболявания. По цял ден бяхме заедно с ищцата, най-много се оплакваше от здравословното си състояние, ходене по голяма нужда и за това, че се чувстваше подтисната и зле. Там ни подценяваха и ни унижаваха и тя се чувстваше зле от това. Чувстваше се зле и психически, и физически. Тя беше по-зле от останалите, защото е по-чувствителна. Постоянно и многократно съм била с нея, когато са я превеждали в С., даже сме били в една килия в „Г.М. Д.“. Килията в „Г.М. Д.“ беше ужасна, имаше 5-6 легла с вишки, тоалетната беше по средата на килията, всичко се правеше вътре пред всички. Тоалетната в някои килии е с клекала, а други - със стол, но не са оградени със стени, а всичко се вижда и чува. Там няма одеяла, няма възглавници, всички легла са счупени, дюшеците са толкова ползвани, че все едно не съществуват. Одеяла почти никога не стигаха, зимата беше трагедия и студ, беше пълно със хлебарки и дървеници, включително и лоша светлина. Лично аз получих диоптър от там.

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЦАТА, СВИДЕТЕЛКАТА И. разпитана каза: Аз съм била един месец в една конюшня с 14 човека, а ищцата беше в друга стая с 3-4 квадратни метра, с 3 жени. Аз докато бях там парното в килията на ищцата течеше постоянно и постоянно идваха техници, те бяха постоянно мокри и все едно живееха в езеро, това беше през месец ноември 2016 г. Аз докато бях там до месец декември 2016 г. тя си беше в тази стая. Беше влажно, дрехите им бяха мокри. Нямаше вентилация. Нямаше система за сигнализация, чукахме по вратите, за да дойде надзора. В годината поне 2 - 3 пъти ищцата ходеше в С., даже след като аз излязох съм й ходила на свиждане в С.. Там също нямаше вътре тоалетна в килията, тя беше обща за етаж. В С. имаше течове, не работеха половината мивки и кранове. Миехме се на чугунени мивки, на опашки. За това ставаха спорове, скандали и побоища. В 8-мо отделение съм била много малко и помня, че се къпехме на смени, един път в седмицата, другата баня беше за по 5 минути, за 1 час - 60 жени трябваше да минат и да се изкъпят. В 8-мо

отделение нямаше душ, а само мивки. В 3-ти отряд работеха само 2 душа, за които също ставаха побоища. Поради ремонт на затвора същият 3-ти отряд ни преместиха в 8-ми отряд. През деня отделението се заключваше, когато жените са на каре – 1 час и половина през лято и 1 час през зимата. Отделно когато се правят обиски, а те се правят постоянно, пак бяхме заключени - по 1 час средно. По време на закуска, обяд и вечеря също сме заключени. Тези, които са заключени седят и чакат, нямат достъп до санитарен възел и течаща вода. По-голям е периодът на заключването. Кофите, които ползвахме за физиологични нужди, си ги купувахме сами. Когато се налагаше да чукаме на надзора, за да ни отключи за специални нужди, отключваха 50 на 50 ако има някой, който мине и чуе. Дори когато отваряха мърмореха, защо не сме отишли до тоалетна по-рано. При престоя на открито няма санитарен възел и течаща вода. Ако някой иска да ходи до тоалетна, връщат само този, който му се ходи до тоалетна. Престоят на открито изобщо не можеше да бъде осъществен, защото лавката е на карето и ставаше голяма опашка, за това за мен не съществуваше престой на открито. Б. си съхранявахме в кашони под леглата. Не ни даваха санитарни материали за поддържане на лична хигиена и за хигиена в килията, даже нямаше парцал за така наречените дежурства, за миене на банята и коридорите. Парцалът, с който се миеше отряда, беше старо войнишко одеяло, беше парцал на дървена четка. Нямаше шампоани, само 2 стари сапуна и малко прах за пране - около 400 грама. Единствените непущачи в затвора бяхме аз и ищцата. Ищцата винаги е била настанявана с пушачи, това постоянно ѝ създаваше неприятности и постоянно пишеше жалби. Преди делегация се описват всички дрехи, събличаш се и ги описват, взимат ти документите и тръгваш, а на връщане се минава през същата процедура. В С., когато пищи кльона също седим заключени, стигало е до час. Общата тоалетна беше без врати и на клекало. Почти всеки път сутрин, когато трябваше да се изхвърли съдържанието на физиологичните кофи се стигаше до побоища, защото 60 човека се нареждат да си изхвърлят кофите от през нощта, и съответно да се измият зъби и лице на 3 мивки, за това ставаха скандали. Ищцата страда от синдром на раздразнени черва и за това ходенето по този начин до тоалетна ѝ беше по-мъчително отколкото на останалите, защото не можеше да се стиска. Изпитваше гняв, мъчение, трудности и унижение. Няма как човек да ходи при такива условия и да се чувства добре. Ищцата не приемаше тези условия и това ѝ действаше на психиката, и сега я виждам че не ѝ е минало. В стола също няма тоалетна.

ИЩЦАТА В. /лично/: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Н., СВИДЕТЕЛКАТА И. разпитана каза: Не съм работила по времето, по което с ищцата бяхме заедно.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетелката И..

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката И. от съдебната залата.

СЪДЪТ ВЪВЕДЕ свидетелката М. Б. Т. в съдебната зала и пристъпва към разпит.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛКАТА Т. разпитана каза: Била съм два периода в С. - от месец февруари 2011 г. до месец август 2012 г. бяха в отряд за неосъдени, а вторият ми период – от месец май 2016 г. до месец септември 2016 г., в 3-ти отряд заедно с Р. В.. Не бяхме в една килия, но познавам нейната килия. Върте в килията не

се пушеше, някъде около 5-6 квадратни метра, имаше 4 легла, имаше влага, нямаше санитарен възел, нямаше течаша вода, физиологичните нужди се извършваха в кофа. Там сме били затворени вечер от 19.30 ч. до сутрин 05.30 ч. Тъй като с ищцата бяхме през една килия, имало е случаи, когато тя е чукала по вратата, за да иска да посети тоалетната, но не ѝ се е отваряло. Студена течаша вода имаше постоянно в банята, а не в килията, топлата вода ни пускаха вечерно време по 15 минути за така наречения душ – за 45-65 човека. В банята имаше по 6 душа и 4 мивки, пак за 45-65 човека, за 30 минути, всяка вечер по 15 минути. Събота и неделя имахме така наречената голяма баня, която е за 1 час, пак за целия отряд. Р. се оплакваше, че постоянно я болят ръцете и краката от това, че няма необходимите условия и от постоянното ползване на студена вода. Била съм с нея няколко делегации до С.. Настаниха ни в ареста на „Г.М.Д.“, там сме били в обща килия. Прозорците не се отваряха, няма светлина и въздух, вътре тоалетните първо бяха на клекало, а после на седало, не са оградени със стени, а има само стеничка от 30 сантиметра. Когато човек влезеше в тоалетната, останалите го гледат. Леглата са на вишки. Около 6 квадрата е цялата килия, вътре са 2 вишки, като на едната са 3 легла, а на другата са две.

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЦАТА, СВИДЕТЕЛКАТА Т. разпитана каза: Не мога да кажа за аварии на парното, защото аз когато дойдох втория период, това не го е имало, но за течове, да имаше. Аз имах случаи, когато тръбата се спука и бях цялата във фекалии. Общата тоалетна почти всеки ден се запушваше. На престоя на открито и в стола нямаше санитарен възел и течаша вода. Имало е случаи, когато някой поиска тоалетна, тъй като престоят ни е 1 час, надзора го вкарват в тоалетната и после го заключват и не го пускат навън. Когато сутрин излизахме на закуска, всичките килии на етажа се заключват, когато ни правят обиск, правят обиск в една килия, а всички други килии седим заключени. Имала съм случаи, когато на Р. в килията правеха така наречения тараш, аз поисках да отида до тоалетна, а надзора ми каза да ходя в кофата. Нямаше система за сигнализация, ако някой искаше да излезе, взимаше дръжката на лопатата и започваше да тропа по желязната врата. Идваха до врата и питаха за какво чукаме, като кажем, че е за да си изхвърлим кофата, ни казваха утре сутрин. При изхвърляне на кофите съм била свидетелка на 2 или 3 случая, когато се изхвърля кофата, за саморазправа конкретно с Р.. Багажа си съхранявахме в кашони под леглото. За 5 човека имахме 1 закачалка, която беше около 30-40 сантиметра, и тъй като в стаята нямаше гардероб се налагаше да ги държим в кашони при хлебарките. Имаше пренаселеност в самите килии. Вишката в нашата килия беше тройна, а при Р. беше двойна. Нямаше стълба за качване на горните легла, нито в ареста, нито в С.. Затворът ни предоставяше хигиенни материали, но не бяха достатъчно количество, за да се поддържа хигиената. Първо ни даваха по 250 грама прах на всеки един човек, а след това го увеличиха на половинка за целия месец. Полагаха ни се по 2 обикновени сапуни и по един пакет дамски превръзки. Тъй като правехме заедно лавка с В., тя си купуваше хигиенни материали от лавката. Относно хигиената в баните, така наречената баня и дългия коридор в отряда, имаше 1 кофа, парцалът беше дървено гребло със старо одеяло, скъсано и намущкано на греблото. Надзорът ни казваше с този парцал ако искаме да си чистим килията, ние по-стари дрехи ги правехме на парцал, за да поддържа хигиената. В ареста, когато аз съм била на делегация с нея ищцата постоянно беше слагана в килия с пушачи, ако примерно аз съм се съобразявала с това като пушач, другите не го правеха и за това имаше конфликти. В С. също беше настанена при една жена пушач. Била съм заедно с Р. в етапната

конвойна в Стара 3. – това е следствия арест. Арестът в Стара 3. се намира на последния етаж на някаква друга организация, вътре са около 10 килии, няма въздух, няма прозорци, на самата врата има прозорче около 10-15 сантиметра, по 5-6 легла са в съответната килията, няма тоалетна, няма течаща вода в ареста, нито кофа за физиологични нужди. Там изкарват задържаните или тези, които сме били делегацията сутрин, обед и вечер до тоалетна. В С. през 2016 г. в 3-ти отряд общата тоалетната нямаше врати. Р. изпитваше страшно унижение, беше една от хората, които пишехме жалби до директора на Затвора, до завеждащия ареста, но никой не е обръщал никакво внимание на нашите жалби. Тогава тя се затваряше в себе си, дори обявяваше гладна стачка, за да може да има някаква промяна. Споделяла ми е, че се въздържа от пиене на вода само и само, за да не ползва кофата за физиологични нужди.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Н., СВИДЕТЕЛКАТА Т. разпитана каза: И при двата ми престоя съм била с В. в конвойната в Стара 3..

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетелката Т..

ИЩЦАТА В. /лично/ – Моля да допуснете и свидетелката В., тъй като с нея съм била в последващ период, а именно до края на исковия.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ на ответниците чрез юрк. Н. в 14-дневен срок, считано от днес да формулират с писмена молба, с препис за ищцата доказателствени искания.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото БЕЗ ДАТА с оглед провеждане на видеоконферентна връзка.

ИЩЦАТА В. /лично/: Моля да ме призовавате на адрес в [населено място], [община], ул. „9-ти септември“ №17.

ДА СЕ ИЗДАДЕ препис от протокола за днешното с.з. на ищцата.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.05 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: